

Arrest

nr. 68 742 van 19 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. MARIEN, loco advocaat R. VAN DE SIJPE, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 juni 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op 12 juni 2009 een eerste asielaanvraag in.

1.2. De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 24 maart 2010 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.3. Verzoeker diende op 16 juni 2010 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen nam op 13 mei 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven op 16 mei 2011 in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren in de provincie Laghman, district Alingar, dorp Sangrak/ Chawarkhel. U zegt achttien jaar te zijn, Pashtoun van etnische origine en een soennitische moslim te zijn. U verklaart dat uw vader actief lid was van de Taliban. Op een dag is hij bij de autoriteiten verklikt door ene H.(...) van Mandazai. Hierop heeft uw vader de verklikker vermoord. Uit vrees voor bloedwraak belde uw vader dezelfde dag naar zijn vriend I.(...) en vroeg hem om zijn familie op te halen en bescherming te bieden. Vervolgens kwam uw oom (langs moederszijde) naar het huis van I.(...). Hij nam uw moeder en de jongere kinderen mee. U en uw oudere broer bleven bij I.(...), in Kalataka. Ongeveer een maand later, deed de politie een inval. Uw oudste broer werd gearresteerd, maar u wist zich te verstoppen. I.(...) deed navraag bij het district maar kon niets te weten komen over uw broer. Ongeveer een maand nadien verliet u Afghanistan. Op 3 september 2008 diende u in Engeland (UK) een asielaanvraag in. U verbleef er in Reading. Op een dag kwam u de oudste zoon van H.(...) tegen, Z.(...) K.(...). Hierop besloot u Reading te verlaten. U werd door de Britse politie opgepakt die u sommeerde terug te keren naar Reading. Hierop besloot u naar België te komen. Op 12 juni 2009 diende u een eerste asielaanvraag in België in. U was toen minderjarig. U verzweeg uw asielaanvraag in UK maar via Eurodac kwam deze aanvraag toch aan het licht. De UK verklaarde zich bereid om de behandeling van uw aanvraag over te nemen. Hiertegen heeft uw advocaat beroep aangetekend, waarin de redenen van vertrek uit UK en de onmogelijkheid er terug te keren werden uiteengezet. Omdat de termijn van overdracht naar UK intussen was verlopen, diende u op 16 juni 2010 een tweede asielaanvraag in. De Dienst Voogdij had op basis van uw (originele) 'taskara' en een medisch onderzoek uw geboortedatum op 13 november 1992 vastgelegd. De Voogdij liep aldus tot 13 november 2010. Een kopie van uw 'taskara' bevindt zich in het administratieve dossier.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend, omdat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een risico loopt op vervolging zoals omschreven in de genoemde Conventie. Meer bepaald kan er op basis van ernstige verschillen tussen uw verklaringen inzake uw asielaanvraag in UK enerzijds en uw asielaanvraag in België anderzijds, alsook in uw opeenvolgende verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties, geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde vluchtmotieven, namelijk dat uw vader lid zou zijn geweest van de Taliban, dat hij hierom zou zijn verklikt, dat hij de verrader vermoorde en dat u uit angst voor bloedwraak Afghanistan diende te verlaten. Immers, ten aanzien van de Britse asielinstanties verklaarde u dat uw vader tijdens het regime van de Taliban een commandant was van de "Hezb-i-Islami" in Nuristan, dat uw familie hierom door dorpsbewoners werd gevisieerd waardoor u vreesde voor uw leven. U stelde heel duidelijk dat u Afghanistan heeft verlaten omdat u vreesde door de dorpelingen te worden gedood (zie vragenlijst UK p.12 en 13, toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit is dermate verschillend van uw beweringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties dat aan die verklaringen geen geloof meer kan worden gehecht. Afgezien van de tegenstrijdige verklaringen over het profiel van uw vader wist u ook tijdens het gehoor op het CGVS niets te vertellen dat het beweemde profiel van uw vader als "Talib" enigszins aannemelijk zou kunnen maken. U om meer uitleg gevraagd over zijn functie antwoordt u met "hoe bedoelt u", om het vervolgens te laten bij "hij werkte voor de Taliban", niks meer en niks minder. Na enig aandringen noemt u twee namen van dorpsbewoners, alsook ene M.(...) P.(...), onder wiens bevel uw vader zou hebben gestaan, maar over deze persoon kan u verder geen informatie geven, noch kan u iets concreter zijn over de preciese activiteiten van uw vader (gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag p.3). Daarenboven is het opvallend dat u over de vrees voor bloedwraak en de arrestatie van uw broer geen enkele melding heeft gemaakt in uw eerste asielaanvraag (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken vraag 20 "nuttige informatie", dd. 10 november 2009). Ook ten aanzien van de Britse autoriteiten heeft u van een eventuele vrees voor bloedwraak, ongeacht de reden hiervoor, geen enkele melding gemaakt. In dezelfde context is het ook zeer merkwaardig dat u ten aanzien van de Britse autoriteiten enkel melding maakte van één jongere broer en één jongere zus, terwijl u ten aanzien van de Belgische instanties verklaarde één oudere broer Z.(...) te hebben, 1 jongere en twee jongere zussen (zie vragenlijst UK, p.5 en gehoorverslag CGVS, p 3). Dat u in UK uw oudere broer Z.(...) zou zijn vergeten te vermelden is weinig aannemelijk aangezien, althans volgens uw verklaringen in België, de arrestatie van uw oudere broer voor u de doorslag gaf om het land te verlaten. Nog los van bovenstaande opmerkingen maakt u ten aanzien van het CGVS de inval van de politie en de arrestatie van uw beweemde broer helemaal niet aannemelijk. U weet niet of het enkel politie was of er ook andere troepen bij betrokken waren. U weet niet of het om vele dan wel om weinig politiemensen ging. U vervolgens gevraagd iets te vertellen over de inval, zegt u enkel dat u "niets heeft gezien omdat u zich verstopt had" (gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag p.7). Het is totaal ongeloofwaardig dat er in de maand die u vervolgens nog in het huis van I.(...) heeft verbleven, niet zou zijn gesproken over de inval, zodat u een doorleefd relaas zou kunnen brengen over deze gebeurtenis en over de arrestatie van uw broer. Ook aan de bloedwraak kan onvoldoende geloof worden gehecht. U gevraagd op welke manier jullie werden lastig gevallen door de zonen van de vermoorde man geeft u een vaag en algemeen antwoord. U stelt in dit verband enkel dat ze jullie zeker zochten en dat, indien ze jullie hadden gevonden, jullie al lang waren gedood (gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag p.6). U brengt echter geen enkel concreet gegeven of

gebeurtenis aan waaruit dit inderdaad zou kunnen worden afgeleid. Rekening houdend met alle bovenstaande vaststellingen komt uw vluchtrelaas in een bedrieglijk daglicht te staan. Tot slot, naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Inzake uw plaats van herkomst dient te worden opgemerkt dat u hieromtrent zeer onduidelijke verklaringen heeft afgelegd. Ten aanzien van de Britse autoriteiten verklaarde u afkomstig te zijn van de provincie Nuristan, district Nangaraj, dorp Toori Kala en ook daar altijd te hebben gewoond (zie vragenlijst UK p.3). Ten aanzien van de Belgische asielinstanties verklaarde u echter afkomstig te zijn van de provincie Laghman, district Alingar, dorp Sangrak/Chawarkhel (gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag p.2). Uw uiteenlopende verklaringen aangaande uw plaats van herkomst zijn dusdanig frappant dat u het CVGS niet in de mogelijkheid stelt zich een duidelijk en correct beeld te vormen van waar in Afghanistan u precies afkomstig bent. Verscheidene door u genoemde plaatsnamen liggen inderdaad in Laghman, district Alingar, aan de grens met Nuristan (zie AIMS-kaart waarvan een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier). U lijkt de regio te kennen, in die zin dat u verscheidene dorpen kan noemen, alsook de naam van de gouverneur van de provincie en de naam van het districtshoofd in 2007. Doch, u dan verscheidene andere dorpen genoemd rond Shahi, het centrum van het district, herkent u deze niet, of geeft u zeer onduidelijke antwoorden als "verder dan het district", aan de "overkant", enzovoort. Tevens werd u het dorp Toori Kala genoemd. U zegt dit dorp te kennen, maar uit niets blijkt dat u er verder een bijzondere band mee heeft, terwijl u in UK stelde dat het uw "geboortedorp" was (gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag p.8 en 9). Dit dorp ligt tevens behoorlijk ver van Sangrak, het dorp dat u heden als uw geboortedorp aanduidt. Tevens ligt dit ook vrij ver en in een totaal andere richting dan Chawarkhel Qalai, dat u in één adem noemde met Sangrak. Verder verklaarde u dat uw dorp aan de rivier Alingar ligt, wat wel het geval is voor Toori Kala (zie AIMS-kaart) maar niet voor Sangrak, dat niet aan de oever van de Alingar ligt en dat u heden als uw geboortedorp aangeeft (gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag p.4). Uit het bovenstaande blijkt dat, rekening houdende met uw totaal verschillende verklaringen tegenover de Britse en de Belgische asielinstanties, u geen enkel duidelijkheid schept over wie u bent en waar u vandaan komt. Bijgevolg kan u op basis hiervan geen subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR-"Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status" is het de plicht van de asielzoeker om de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Indien u zelf geen duidelijkheid schept over uw verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen, stelt u het CGVS in de onmogelijkheid uw nood aan bescherming correct te beoordelen. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie neer van uw 'taskara'. U legde ten aanzien van het CGVS geen origineel stuk voor zodat dit document weinig bewijskracht heeft. Opvallend is evenzeer dat u in België als geboortedatum 31 december 1993 aangaf, terwijl u in UK verklaarde op 4 september 1994 te zijn geboren (zie gehoorverslag UK, p. 3). Andermaal onderstreept dit de vaststelling dat u de asielinstanties tracht te misleiden door onjuiste (identiteits)gegevens op te geven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet), alsook de schending van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid, zoals het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel, en de materiële motiveringsplicht. Het Commissariaat-generaal vergelijkt volgens verzoeker ten onrechte zijn verklaringen met deze die hij bij het interview bij de Britse asielinstanties aflegde. Hij stelt dat de verklaringen ten aanzien van de Britse asielinstanties onjuist waren en er derhalve geen waarde meer aan mag worden gehecht. Verzoeker oppert dat hierdoor het redelijkheidsbeginsel wordt geschonden. Vervolgens hecht de commissaris-generaal ten onrechte geen geloof aan de waarachtigheid van zijn relaas, zo betoogt verzoeker. Het was aan het Commissariaat-generaal om meer gedetailleerde vragen te stellen indien één en ander nog onduidelijk is. Verzoeker beweert geheel naar waarheid op alle vragen van verwerende partij te hebben geantwoord. Zelfs bij afwezigheid van materiële bewijsstukken van de concrete gebeurtenissen is er geen reden om aan het verhaal van verzoeker te twijfelen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, alsook de schending van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid, met name het

redelijkheidsbeginsel. Volgens verzoeker is het niet voor discussie vatbaar dat hij afkomstig is uit Aghanistan, meer bepaald uit de provincie Laghman, district Alingar en derhalve een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker herhaalt dat hij duidelijke verklaringen heeft afgelegd over zijn regio en het weinig redelijk is om voor te houden dat hij niet uit dit district afkomstig zou zijn. Hierbij verwijst verzoeker naar rechtsleer waarin gesteld wordt dat de motivering niet enkel rekening mag houden met bepaalde elementen van een dossier, maar rekening moet houden met alle elementen. Verzoeker herhaalt dat zijn dorp Sangrak wel degelijk in de buurt van de rivier Alingar is, zij het een zijarm ervan waardoor de verwerende partij ten onrechte stelt dat hij foutieve informatie zou hebben gegeven. Verzoeker verwijst naar een website waarop een kaartje kan worden aangetroffen om dit aan te tonen. Verzoeker kon de dorpen rond Shahi, het centrum van het district niet duidelijk weergeven aangezien deze zich niet in de omgeving van zijn geboortedorp bevinden en hij er geen verdere affiniteit mee had. Verzoeker herhaalt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de informatie die verzoeker ten aanzien van de Britse autoriteiten had verstrekt, onjuist was, aangezien hij geen verdere informatie kon geven over zijn aldaar voorgehouden geboortedorp. Bovendien blijkt dit dorp niet in de provincie Nuristan, district Nargaraj, maar in het district Alingar te liggen. Volgens verzoeker kan uit zijn foutieve/valse verklaringen omtrent zijn geboorteplaats niet worden afgeleid dat verzoeker thans geen subsidiaire bescherming meer zou mogen genieten. De streek van herkomst van verzoeker wordt immers geteisterd door geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, zoals hij aantoont middels het document 'The Afghanistan NGO Safety Office, ANSO Quarterly data report'. Verzoeker voegt verder in bijlage een beleidsdocument van het Commissariaat-generaal toe inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers om aan te tonen dat het Commissariaat-generaal ervan overtuigd is dat voor heel de provincie Laghman subsidiaire bescherming moet worden toegekend.

2.2. Omwille van hun inhoudelijke verwevenheid worden beide door verzoeker aangevoerde middelen gezamenlijk behandeld.

2.3. De Raad wenst vooraf op te merken dat in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoeker werd vastgesteld dat het Verenigd Koninkrijk verantwoordelijk was voor de behandeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker besliste, al dan niet in samenspraak met zijn voogd, om geen gevolg te geven aan de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 24 maart 2010 (zie punt 1.2.) en verzoeker diende meer dan een jaar na zijn binnenkomst op Belgisch grondgebied een tweede asielaanvraag in. Uit dit gedrag blijkt dat een snelle en efficiënte behandeling van zijn asielaanvraag voor verzoeker geen prioriteit is en bijgevolg zijn behoefte aan bescherming allesbehalve acuut.

2.4. De commissaris-generaal kan, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens nagaan die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij een eerdere asielaanvraag. Geen enkele wetbepaling verbiedt immers dat in het kader van een asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die bekend waren in het kader van een eerdere asielaanvraag die in een ander EU-land werd ingediend. Het is evenmin verboden dat de commissaris-generaal de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures vergelijkt, en er desgevallend tegenstrijdigheden in onderkent, waaruit het bedrieglijk karakter van de vluchtelingenverklaring kan worden afgeleid (cf. RvS 24 maart 2004, nr. 129.650). Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn asielaanvraag in het Verenigd Koninkrijk had meegedeeld dat hij vreesde te worden vermoord door zijn dorpsgenoten omdat zijn vader een commandant was bij de "Hezbi-Islami" (AD tweede AA, stuk 5, UK Home Office, Border Agency, Screening Interview, section eleven). Ter gelegenheid van het Dublininterview naar aanleiding van zijn asielaanvraag in België gaf hij aan dat zijn vader een "Talib" was en dat deze door iemand bij de Afghaanse overheid werd verklikt. Verzoekers vader had de verklikker vermoord, waardoor verzoeker vreest door de Afghaanse regering te worden gearresteerd en gestraft (AD eerste AA, stuk 8, Terugnameverzoek, Andere nuttige informatie). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker twee totaal uiteenlopende versies geeft van zijn asielrelaas. Ook naar aanleiding van zijn twee asielaanvragen in België dient te worden opgemerkt dat verzoeker slechts in het kader van zijn tweede asielaanvraag gewag maakte van een situatie van bloedwraak vanwege de familie van de man die door zijn vader werd vermoord (AD tweede AA, stuk 7, gehoorverslag CGVS 06/12/2011, p. 6). Hiervan maakte hij nooit eerder melding, noch voor de Britse, noch voor de Belgische asielinstanties. Door pas in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk te bekennen dat zijn verklaringen voor de Britse asielinstanties onjuist waren waardoor er geen waarde meer aan mag worden gehecht, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de bestreden beslissing blijkt geeft van onredelijkheid. Bovendien kan de commissaris-generaal geenszins

onredelijkheid worden verweten door beide onverenigbare verklaringen tegenover elkaar te plaatsen en hieruit af te leiden dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat de commissaris-generaal te weinig gedetailleerde vragen heeft gesteld. Er mag immers van een asielzoeker worden verwacht dat hij zelf de markante gebeurtenissen aanbrengt (RvS 21 januari 2000, nr. 84.788). De Raad stelt vast dat de vragen van de dossierbehandelaar voldoende gedetailleerd waren, terwijl de antwoorden van verzoeker eerder vaag bleven. Zo antwoordde verzoeker op de vraag "(...) wat meer te vertellen over zijn (vaders) functie met taliban": "*Hij werkte met de Taliban*" (AD tweede AA, stuk 7, gehoorverslag CGVS 06/12/2010, p. 3). Het besluit dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is, is bijgevolg niet enkel gestoeld op de vaststelling dat hij totaal uiteenlopende verklaringen aflegde, maar ook op de onduidelijkheid ervan. Verzoeker slaagt er in elk geval niet in de tegenstrijdigheden en de vaagheden op te heffen. Door op gratuite wijze te beweren dat hij naar waarheid op alle vragen heeft geantwoord, maakt hij niet aannemelijk dat de verklaringen die hij voor de Belgische asielinstanties heeft afgelegd betrouwbaar zijn. Op grond van de ongeloofwaardigheid van zijn relaas kan rechtsgeldig worden besloten dat verzoeker geen vrees voor vervolging aannemelijk heeft gemaakt.

2.5. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas, kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad merkt met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet op dat uit het document van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat door verzoeker aan zijn verzoekschrift werd toegevoegd, blijkt dat de regionale verschillen in de veiligheidssituatie een individuele beoordeling en geloofwaardige verklaringen met betrekking tot identiteit, herkomst, nationaliteit en profiel noodzakelijk maken (Verzoekschrift, bijlage 5, Beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers – september 2010). In de bestreden beslissing wordt op dit punt wederom gewezen op verzoekers uiteenlopende verklaringen na vergelijking van zijn beweerd regio van herkomst ter gelegenheid van zijn eerdere asielaanvraag in het Verenigd Koninkrijk en de asielaanvragen die hij in België indiende. Ten aanzien van de Britse autoriteiten verklaarde verzoeker afkomstig te zijn van de provincie Nuristan, district Nangaraj, dorp Toori Kala en daar ook altijd te hebben gewoond (AD tweede AA, stuk 5, UK Home Office, Border Agency, Screening Interview, section two), terwijl hij ten aanzien van de Belgische asielinstanties verklaarde afkomstig te zijn van de provincie Laghman, district Alingar, dorp Sangrak/Chawarkhel (AD eerste AA, stuk 8, Terugnameverzoek; AD tweede AA, stuk 7, gehoorverslag CGVS 06/12/2010, p. 2). Uit deze vaststelling dient te worden afgeleid dat verzoeker zelf aan de basis ligt van de onmogelijkheid om zijn behoefte aan bescherming te beoordelen doordat hij uiteenlopende verklaringen aflegt omtrent zijn regio van herkomst. Door pas in zijn verzoekschrift toe te geven dat de informatie die hij in het Verenigd Koninkrijk had verstrekt onjuist is, heft hij de vastgestelde tegenstrijdigheid niet op. Bovendien volstaat deze *a posteriori*-bekentenis geenszins om aan te tonen dat zijn verklaringen voor de Belgische asielinstanties wel betrouwbaar zijn.

2.7. Met betrekking tot de regio waarvan hij ter gelegenheid van zijn asielaanvragen in België verklaarde afkomstig te zijn, werd bovendien een weinig overtuigende kennis vastgesteld. Er kan namelijk worden verwacht dat hij in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst (RvS, nr. 114.251 van 6 januari 2003, RvS, nr. 115.776 van 12 februari 2003). Hoewel verzoeker het tegendeel beweert, blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker weinig duidelijke verklaringen aflegt over zijn regio van herkomst (AD tweede AA, stuk 7, gehoorverslag CGVS 06/12/2010, p. 2, 4-5, 8-9). Tevens blijkt dat hij erg weinig initiatief aan de dag legt om spontaan iets over zijn regio van herkomst te vertellen, hoewel hij hiertoe uitdrukkelijk wordt uitgenodigd: "*Vertel zoveel mogelijk zelf aub*" (AD tweede AA, stuk 7, gehoorverslag CGVS 06/12/2010, p. 2). Hoewel verzoeker eventueel kan worden bijgetreden waar hij oppert dat zijn beweerd geboortedorp wel degelijk aan een zijarm van de rivier Alingar zou liggen, waardoor zijn antwoord niet als foutief kan worden aanzien, mag van hem toch een betere kennis worden verwacht van de omgeving, in het bijzonder van de dorpen die rond Shahi, het centrum van het district, lagen. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker deze dorpen slechts heel vaag kan situeren "(...) *lager, (...) aan de overkant, (...) verder*" (AD tweede AA, stuk 7, gehoorverslag CGVS 06/12/2010, p. 8-9). Verzoekers *a posteriori*-verklaring voor zijn beperkte kennis, met name dat deze dorpen zich niet in de omgeving van zijn geboortedorp bevinden en hij er geen verdere affiniteit mee heeft, kan niet worden aangenomen. Ook met betrekking tot zijn eigen dorp blijven zijn verklaringen immers uiterst vaag. Uit het gehoorverslag blijkt dat hij zelfs niet bij machte is de grootte van zijn eigen dorp in te schatten (AD tweede AA, stuk 7,

gehoorverslag CGVS 06/12/2010, p. 9). De verzoekende partij moet met het oog op de toekenning van de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Gelet op de summiere kennis van verzoeker over zijn beweerd regio van herkomst, maakt hij zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk waardoor het eveneens onmogelijk is een correct beeld te krijgen van zijn verblijfplaatsen en leefsituatie en tenslotte onmogelijk is een correct beeld te krijgen van zijn eventuele nood aan subsidiaire bescherming (cf. RvS 29 maart 2010, nr. 202.487).

2.8. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid is niet correct. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord, hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden weerhouden.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS 20 september 1999, nr. 82.301; RvS 18 april 1997, nr. 65.919). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen blijkens het voormelde geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Beide middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN